

Variis nominibus ab antiquis designatus Beatitudinis Locus. Hic usus Paulinus Episcopus Nolanus. Sinus Abrahæ ad eundem Locum indicandum adhibitus. Liturgia Jacobi & Marco tributa, vetustissima quoque Romana, idem confirmant. S. Hilario Sinus Abrahæ Regnum Cælorum significat. Requit, & Requiescere, eodem sensu ab ipso usurpata. Alia Hilarii verba in examen adducta, & ad Catholicum Dogma stabilendum opportuna.

Non levis inter aliquot ex antiquis Patribus dissensio occurrit, ubi agitur de statuendo Loco, in quem Iustorum Animæ abscedentes e Corpore deferantur. Alii Cælum: alii Sinum Abrahæ: isti Locum Quietis: illi Paradisum censent, sive appellant. Paradisus ipse apud aliquos aut ipsum Cælorum Regnum significat, aut saltem in Cælorum regione situs creditur; apud alios in ignota Terræ hujus plaga. Sunt & paucissimi, qui sub Terra, sive in Inferis, non quidem poenalis, ejusmodi Animarum sedes locant. Attamen vel ipsi, qui a Cœlesti Patria illorum Animas interim arcere videntur, eorum Beatitatem inchoatam, immo prægrandem omnes fere fatentur; ipsamque tum solum consummandam complendamque arbitrantur, quum Christus Judex cunctos tandem e tumultis excitabit & judicabit. De Loco, inquam, aut gradu Beatitudinis discrepant, non vero de Beatitudine ipsa: ita ut componi facile possit cum eorum placitis Catholicorum sententia, non negantium, quin Felicitas Sanctorum post resumpta Corpora in fine Mundi augenda perficiendaque sit pro meritorum diversitate. Proinde quum apud nonnullos Patres audis hæc nomina Sinum Abrahæ, Locum Piorum, Requiem, Pacem, atque alia ejusmodi vocabula; ne puta conclusas ab eis in ignobili quodam Ergastulo Proborum Animas, ubi quodammodo insectorum more per hyemem somno indulgeant: quæ fabella Barneti cerebrum invasit. Namque ibi etiam Felices, & Beatæ, ac sine comparatione vivaciore, quam quum illigatæ erant Corporibus, vitam apud Deum, & una cum Divino Salvatore nostro nunc transigere ab ipsis Patribus credebantur. Porro diversæ hæc in re veterum opiniones nullo unquam tempore obsisterunt, quin usitatio, immo, ut ita dicam, communis semper fuerit Christianæ Republicæ sententia, minime expectandam esse Justis Resurrectionem Corporum, ut ad Beatificam Visionem Dei conscendant: quod præsertim Martyribus obtingere, uti jam ostendimus, concordæ calculo, & vel ipsis primis Sæculis, Ecclesia Dei pro certo habuit. Discordiam hanc de Loco, in Beatitudine vero concordem, graphice delineasse mihi videtur S. Paulinus Nolanus Episcopus, Martini, Ambrosii, Hieronymi, Augustini æqualis & amicus. Agit ille de S. Claro Presbytero Turonensi, sua ætate vita fundæ, in Epistol. XII. ad Sulpicium Severum, nihil dubitans, quin is ad cœlestem Beatitudinem una cum S. Martino ejus magistro fuerit translatus. Hæc autem de ipso inter cetera ait:

*Nominis ut titulo, sic mentis lumine Clarus
Presbyter hoc regitur, sed membra caduca, Sepulcro.*